

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2796/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja, i Branke Šabarić Zovko, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ŠPORTSKI OBJEKTI-SPLIT, javna ustanova, Osječka 11, Split, OIB: 12492147815, kojeg zastupa punomoćnica Ružica Petrović, odvjetnica iz Splita, protiv tuženika RADNIČKI NOGOMETNI KLUB SPLIT, sportsko dioničko društvo za obavljanje sportskih aktivnosti, Hrvatske mornarice 10, Split, OIB: 19808345315, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik iz Splita, radi iseljenja, odlučujući o tuženikovoј žalbi podnesenoј protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-582/2022-12 od 21. prosinca 2023., u sjednici vijeća održanoј 5. studenog 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-582/2022-12 od 21. prosinca 2023. u točki I. izreke i dijelu točke II. izreke kojom je naloženo tuženiku u roku od 15 dana isplatiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.313,49 EUR.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.250,00 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom označenom u izreci ove presude prvostupanjski sud je u točki I. izreke naložio tuženiku iseliti iz dijela kompleksa športskog centra „Park mladeži“ u Splitu, Hrvatske mornarice 10, koji mu je dan na korištenje, i to:

- glavnog nogometnog igrališta na Športskom centru,
- pomoćnog nogometnog igrališta s umjetnom travom,
- poligona za nogometnu školu (sjeverno i zapadno od pomoćnog igrališta),
- prizemnog dijela Doma i prostora na prvom katu, i to:

četiri svlačionice s tuševima i sanitarnim čvorom pojedinačne površine od 29,74 m² (u zapadnom dijelu doma), prostora za športsku aktivnost kluba smještenog u centralnom holu do izlaza na glavno igralište (svlačionica s tuševima, praonica robe, ekonomat, skladište, sveukupne površine od 151,88 m²), prostorija na prvom katu doma (bivši restoran) za društvene aktivnosti kluba površine 236,00 m² te navedene prostorije slobodne od osoba i stvari predati u posjed tužitelju na način da tužitelju preda ključeve navedenih prostorija, sve u roku od 15 dana (točka I. izreke) te je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.313,49 EUR / 32.500,00 kn, a tužiteljev zahtjev za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 6.574,56 EUR / 49.536,08 kn, odbijen je kao neosnovan (točka II. izreke).

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da su stranke 12. prosinca 2011. sklopile Ugovor o korištenju sportskih terena na športskom centru „Park mladeži“ (dalje: Ugovor) kojim je tužitelj dao tuženiku na korištenje dio kompleksa športskog stadiona ŠC Park mladeži, da je dopisom od 13. studenog 2018. tužitelj otkazao Ugovor tuženiku jer tuženik nije postupao sukladno odredbi čl. 10. Ugovora, da je tuženik pisani otkaz primio 27. studenog 2018., da je na temelju pravomoćnog rješenja o ovrši poslovni broj Ovr-232/19 od 20. svibnja 2019. tuženiku naloženo tužitelju isplatiti iznos od 61.865,02 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a na temelju pravomoćnog rješenja o ovrši poslovni broj Ovr-256/18 od 25. rujna 2018. iznos od 84.689,35 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-767/17 od 4. kolovoza 2017. otvoren predstečajni postupak nad ovdje tuženikom, koji je obustavljen rješenjem poslovni broj St-114/2019-5 od 29. travnja 2019., da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-575/2019 od 5. veljače 2020. otvoren predstečajni postupak nad ovdje tuženikom i da je u tom postupku 29. listopada 2020. doneseno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, da tuženik nije postupio sukladno preuzetim obvezama iz Ugovora slijedom čega je prihvaćen tužbeni zahtjev za iseljenje. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. i 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) uz primjenu odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15 i 37/22; dalje: Tarifa).

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tuženik zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR uvećano za trošak poreza. U žalbi navodi da je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t.11. ZPP-a, da je u ovom postupku bitno raspraviti odlučne činjenice za koje tuženik smatra da su odlučne i to da li je dug plaćen, da li je tuženik ovlašten koristiti predmetni stadion na temelju dozvole vlasnika Grada Splita koja je dana nakon sklapanja predmetnog ugovora, da li je tužitelj koji je predmetni ugovor sklopio na temelju ovlaštenja Grada Splita i nadalje ovlašten zahtijevati od tuženika iseljenje, osobito s obzirom na to da je predmetni ugovor sklopljen 12. prosinca 2011., a Grad je odluku o dozvoli korištenja terena i dr. tuženiku donio 27. prosinca 2011., je li otkaz ugovora izjavljen nakon što su za otkaz bili ispunjeni razlozi. Dalje navodi da se ugovorni odnos

između tužitelja i tuženika mora razgledati isključivo kroz odnos nadređenosti Grada Splita kao vlasnika i tužitelja kao pravne ustanove te da od odgovora na žalbena pitanja ovisi aktivna legitimacija tužitelja.

4. Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je žalba neosnovana i predlaže ovom sudu potvrditi pobijanu presudu te traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.250,00 EUR. Navodi da je sud u pobijanoj presudi odgovorio na sve navode koje je tuženik dao tijekom prvostupanjskog postupka te koje ponavlja u žalbi.

5. Žalba nije osnovana.

6. Pobijana presuda ispitana je u smislu odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ocjena je ovog žalbenog suda da je prvostupanjski sud ispitao sve okolnosti bitne za donošenje zakonite odluke u ovom predmetu. Pobijana presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama i ti razlozi su jasni i neproturječni te presuda nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Stoga nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tuženik upire u žalbi.

8. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno (čl. 8. ZPP-a), a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, odlučio koje će činjenice uzeti kao dokazane. Sud je svoju odluku temeljio na činjenicama koje je smatrao odlučnim za donošenje odluke te je stoga neosnovan taj žalbeni razlog povrede parničnog postupka. Slijedom navedenog neosnovani su žalbeni navodi da sud nije raspravio i obrazložio odlučne činjenice u ovom postupku.

9. Predmet ovog spora je tužiteljev zahtjev da tuženik iseli iz dijela kompleksa športskog centra „Park mladeži“ u Splitu koji mu je dan na korištenje, i to glavnog nogometnog igrališta na Športskom centru, pomoćnog nogometnog igrališta s umjetnom travom, poligona za nogometnu školu (sjeverno i zapadno od pomoćnog igrališta), prizemnog dijela Doma i prostora na prvom katu, i to: četiri svlačionice s tuševima i sanitarnim čvorom pojedinačne površine od 29,74 m² (u zapadnom dijelu doma), prostora za športsku aktivnost kluba smještenog u centralnom holu do izlaza na glavno igralište (svlačionica s tuševima, praonica robe, ekonomat, skladište, sveukupne površine od 151,88 m²), prostorija na prvom katu doma (bivši restoran) za društvene aktivnosti kluba površine 236,00 m² te mu ih preda u posjed na način da mu preda ključeve predmetnih prostorija.

10. Iz podatka u spisu proizlazi da među strankama nije sporno da su stranke 12. prosinca 2011. sklopile Ugovor o korištenju sportskih terena na športskom centru „Park mladeži“ kojim je tužitelj dao tuženiku na korištenje dio kompleksa športskog

stadiona ŠC Park mladeži, da je dopisom od 13. studenog 2018. tužitelj otkazao predmetni Ugovor tuženiku, i to zbog toga što tuženik nije postupao sukladno odredbi čl. 10. Ugovora, da je otkaz ugovora tuženik zaprimio 27. studenog 2018., da je na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-232/19 od 20. svibnja 2019. tuženiku naloženo tužitelju isplatiti iznos od 61.865,02 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a na temelju pravomoćnog rješenja o ovrsi poslovni broj Ovr-256/18 od 25. rujna 2018. iznos od 84.689,35 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-767/17 od 4. kolovoza 2017. otvoren predstečajni postupak nad ovdje tuženikom, koji je obustavljen rješenjem poslovni broj St-114/2019-5 od 29. travnja 2019., da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-575/2019 od 5. veljače 2020. otvoren predstečajni postupak nad ovdje tuženikom i da je u tom postupku 29. listopada 2020. doneseno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama.

11. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud ocjenom izvedenih dokaza utvrdio sljedeće:

- da je odlukom Gradskog vijeća Grada Splita od 27. prosinca 2011. tuženiku dan na korištenje glavni stadion „Park mladeži“ s pomoćnim igralištima, a da je Zaključkom Grada Splita od 27. prosinca 2011., Klasa: 620/01/11-01/00140, Ur. broj: 2181/01-02-11-6 dana suglasnost javnoj ustanovi „Športski objekti“- Split da s RNK „Split“, Hrvatske mornarice 10, sklopi Ugovor o korištenju športskih terena na športskom centru „Park mladeži“,

- da je tužitelj aktivno legitimiran za podnošenje tužbe u ovom postupku,

- da se nenovčana tražbina kao predmetna ne prijavljuje u predstečajnom postupku, da su novčana potraživanja prijavljena u predstečajnom postupku te da je rješenjem poslovni broj St-575/19 od 29. listopada 2020. utvrđena tražbina tužitelja u iznosu od 521.966,02 kn, a rješenjem poslovni broj St-767/17 od 16. listopada 2017. utvrđena je tražbina tužitelja u iznosu od 347.271,08 kn,

- da tuženik tijekom postupka ne navodi da su tražbine i podmirene tužitelju, niti to dokazuje,

- da je odredbom čl. 10. Ugovora ugovoreno da će tuženik snositi troškove tekućeg održavanja za sve što mu ugovorom se daje na korištenje (glavni teren), svi pomoćni tereni i poligoni, te uredi, svlačionice i dr., trošak investicijskog ulaganja za sve pomoćne i ostale terene i poligone, troškove električne energije za korištenje reflektora za glavni teren te troškove za energente i sve druge troškove za korištenje za sve pomoćne terene i poligone s umjetnom travom (struja, voda i ostali energenti i svi troškovi za pomoćne terene i poligone s umjetnom travom) koji mu se dodjeljuju na korištenje,

- da se nepodmirena dugovanja tuženika prema tužitelju temelje na računima za troškove iz čl. 10. Ugovora, a odnose se na razdoblja listopada 2017., nastavno kroz 2018. i 2019. godinu a te je tražbine tužitelj prijavio u predstečajnom postupku nad tuženikom,

- da je sukladno odredbi čl. 16. Ugovora ugovoreno da u slučaju da se ugovorne strane ne pridržavaju odredbi ugovora, ugovara se otkazni rok od 90 dana s tim da je klub posebno dužan pridržavati se svih bitnih sastojaka ugovora jer je u protivnom kriv za raskid ovog ugovora.

12. Na temelju navedenih utvrđenja da je zbog neizvršavanja preuzetih obveza iz čl. 10. Ugovora tužitelj tuženiku otkazao Ugovor, prvostupanjski sud je donio pravilnu odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva.

13. Naime, odredbom čl. 10. Ugovora propisano je da se tuženik obvezuje;

1. Snositi sve troškove tekućeg održavanja za sve što mu se ugovorom daje na korištenje (glavni teren, svi pomoćni tereni i poligoni te uredi, svlačionice i dr.)

2. da će nakon svake športske priredbe dovesti sve prostore koje koristi u tu svrhu u slučaju bilo kakvih oštećenja u ispravno i uredno stanje te da odgovora za svu štetu pri organizaciji športskih natjecanja

3. da će sve što mu je dano na korištenje koristiti pažnjom dobrog domaćina i popravljati svu štetu koja nastane

4. da će snositi trošak investicijskog ulaganja za sve pomoćne i ostale terene i poligone i održavati Klub o svom trošku

5. da će snositi troškove električne energije za korištenje reflektora za glavni teren

6. da se obvezuje snositi sve troškove za energente i sve druge troškove za korištenje za sve pomoćne terene i poligone s umjetnom travom (struja, voda i ostali energenti i svi troškovi za pomoćne terene i poligone s umjetnom travom) koji mu se dodjeljuju na korištenje.

14. Odredbom čl. 16. Ugovora ugovoreno je da u slučaju da se ugovorne strane ne budu pridržavale odredbi Ugovora ugovara se otkazni rok od 90 dana s tim da je tuženik posebno dužan pridržavati se svih bitnih sastojaka ugovora jer je u protivnim kriv za raskid ovog ugovora.

15. Odredbom čl. 9. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22) propisano je da su sudionici u obveznom odnosu dužni ispuniti svoju obvezu i odgovorni su za njezino ispunjenje. Kako je pravilno utvrđeno da tuženik nije ispunio svoju obvezu iz ugovora, tužitelj je osnovano postupio po odredbi čl. 16. Ugovora te raskinuo ugovor pa je slijedom toga i pravilna odluka o tužbenom zahtjevu kojom je naloženo tuženiku da iseli iz dijela kompleksa športskog centra „Park mladeži“ u Splitu, Hrvatske mornarice 10, koji mu je dan na korištenje te taj dio kompleksa slobodnog od osoba i stvari preda u posjed tužitelju na način da tužitelju preda ključeve tog dijela kompleksa.

16. Navodima svoje žalbe protiv presude tuženik kao žalitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude. Žalitelj u žalbi ponavlja navode koje je iznosio tijekom prvostupanjskog postupka, te iznosi neargumentirane žalbene razloge kojima ne dovodi u pitanje zaključke i utvrđenja prvostupanjskog suda.

17. I odluka o troškovima postupka je pravilna i zakonita, kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a), tako i po visini (čl. 155. ZPP-a), a tu odluku žalitelj konkretno niti ne osporava.

18. Slijedom navedenog, valjalo je odbiti tužnikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku odluku u pobijanom dijelu, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a.

19. Odluka iz točke II. izreke ove odluke temelji se na odredbi čl. 155. ZPP-a, budući trošak odgovora na žalbu nije trošak potreban za vođenje parnice.

Zagreb, 5. studenog 2024.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-3086e-5a044**

Kontrolni broj: **0a1b2-f1079-7d120**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.